

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. ... Ügyvédi Iroda és a ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... felperesnek, a Dr. ... Ügyvédi Iroda ...által képviselt alperes neve ... (alperes címe.) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 30-án meghozott 9.G.40.437/2012/65. számú ítélete ellen a felperes részéről 67. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 340 (Háromszáznegyven) eurót és ez után 2010. július 20. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori ... irányadó kamat + 7% mértékű késedelmi kamatot, továbbá 793 (Hétszázkilencvenhárom) eurót és ez után 2010. november 24. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori ... irányadó kamat + 7% mértékű késedelmi kamatot, valamint 63.404 (Hatvanháromezer-négyszáznegy) forintot és ezután 2010. október 21. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat + 7% mértékű késedelmi kamatot, egybeken az ítéletet helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 550.000 (Ötszázötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében alperest az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 318. §-a és 339. § (1) bekezdése alapján kártérítés címén 100.000 euró és 2010. július 24-től a kifizetésig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata, vételár megfizetése címén 340 euró és 2010. július 19-től, továbbá 63.404 forint és 2010. október 20-tól, valamint 793 euró 2010. november 23-tól a kifizetés napjáig évi 12,5 % mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni.

A kereseti előadás szerint a peres felek több mint 10 éven keresztül szerződéses kapcsolatban álltak egymással. Ennek kereteit a 2005. március 23-án megkötött beszállítói szerződésben határozták meg, amelynek alapján évente eltérő mennyiségű héj nélküli (blans) mandula szerződésben foglaltak szerinti ütemben történő szállítására szállítási keretszerződések megkötésére került sor. E szerződéses jogviszony keretében felperes közel 20 éven keresztül teljesített úgy, hogy vele szemben semmilyen minőségi vagy mennyiségi kifogás nem merült fel.

A 2010. évre 2009. április 14-én megkötött szállítási keretszerződés szerinti ütemezésnek megfelelően 2010 áprilisában esedékes, azonban az alperes által csak 2010. május 21-én átvett szállítmány is a szerződésben foglaltak szerinti mennyiségben és minőségben került leszállításra, azt az alperes átvette.

Ezt követően a felek képviselői között egyeztetésre került sor, amelyen alperes azt jelezte, hogy a

szerződésben szabályozottnál magasabb minőségű árut kér. Abban állapodtak meg, hogy felperes magasabb minőségű mandulát fog szállítani, ennek megfelelően a 2010. évre kötött szerződésben foglalt ütemezés szerint júniusban esedékes következő szállítmányt felperes már magasabb minőségben bocsátotta az alperes rendelkezésére. 2010. június 28-án a 2011. évre szóló szállítási keretszerződés is megkötésre került. Ez ugyancsak azt támasztja alá, hogy felperes a korábbiakban mennyiségi és minőségi hiba nélkül, maradéktalanul eleget tett szerződéses kötelezettségeinek, ellenkező esetben a 2011. évi szerződés megkötésére nyilvánvalóan nem került volna sor. Azt, hogy felperes részéről a szállításokra minden esetben a szerződés szerinti ütemezésnek megfelelően került sor, a csatolt okiratok (szállítólevelek, kimutatások) is bizonyítják.

A júniusban beszállított mennyiséget követő újabb szállítmányt felperes a szerződéses ütemezés szerint 2010 augusztusában tartozott teljesíteni, az ehhez szükséges mennyiséget, valamint a következő évre előirányzott mennyiséget beszállítójától 2010. június második felében rendelte meg. 2010 júliusában alperes azzal kereste meg a felperest, hogy soron kívül, azonnal 5,2 tonna mandulára lenne szüksége. Felperes tájékoztatta arról, hogy miután a keretszerződés szerint a következő szállítmány csak 2010 augusztusában esedékes, a májusi megállapodás szerinti, a júniusban szállítottak megfelelő magasabb minőségű mandulával nem rendelkezik, csak az annál eggyel alacsonyabb minőségű áruból van raktárkészlete. Alperes e tájékoztatás ismeretében, azt tudomás véve megrendelte az áru beszállítását, utóbb azonban mégis kifogásolta, hogy a kiszállított áru a csomagolásán lévő azonosító adatokból megállapíthatóan még a júniust megelőzően szállított árukészletből származik. Erre tekintettel felperes a teljes szállítmányt visszaszállíttatta a saját telephelyére. Ezt követően alperes képviseletében Ripka József beszerzési igazgató személyesen kereste fel a felperes képviselőjét és arról tájékoztatta, alperesnek mindenképpen szüksége van erre a tétel mandulára, nem tudja bevárni az ütemezés szerinti augusztusi szállítmányt. Miután a felperes képviselője tájékoztatta arról, hogy csak a raktáron lévő minőségű héj nélküli mandulát, vagy szelett mandulát tud adni, a felperes telephelyén lévő árut megtekintve döntött az alperes képviselője annak megvásárlásáról. Az áru alperes telephelyére 2010. július 21-én kiszállításra került. Az alperes 2010. július 23-án anélkül, hogy bármilyen kifogást jelzett volna, azonnali hatállyal felmondta a 2010. és 2011. évre kötött szerződéseket.

Az alperesi felmondás jogellenes. Elsődlegesen azért, mert az abban közölt felmondási okok teljességgel megalapozatlanok. Felperes ugyanis a mindenkor a szerződésben vállalt minőségű terméket szállította alperes részére, amely minőség egyébként a nemzetközi szabványnak és a felek által kölcsönösen elfogadott specifikációnak egyaránt megfelelt. A keretszerződés szerint áprilisban esedékes, alperes részére 2010. május 21-én leszállított tételt alperes átvette, a 2010 júniusában esedékes szállítmány pedig a felek között létrejött megállapodásnak megfelelő, a korábbinál magasabb minőségben reklamáció nélkül ugyancsak átvételre került. Alperes felmondásában csak általánosságban hivatkozik minőségi hibára, konkrét esetet nem említve. Minőségileg vitatott szállítmányként kizárólag a 2010. július 22-i 5,2 tonnát jelöli meg, ugyanakkor az ezzel tétellel kapcsolatos minőségi kifogás a megrendelés körülményeire is figyelemmel értelmezhetetlen, hiszen azt az alperes a 2010. évi szállítási keretszerződésen kívüli tételként azt követően rendelte meg, hogy annak mennyiségéről és minőségéről tájékoztatást kapott, mégis kifejezetten kérte ennek a tételnek a leszállítását. Alperes továbbá felmondásában a mennyiség és a szállítási határidő tekintetében is megalapozatlanul állítja felperes hibás teljesítését, a leszerződött mennyiség 2010 májusában és júniusában is határidőre leszállításra került.

Jogellenes az alperesi felmondás azért is, mert az alperes minőségi, illetve mennyiségi kifogásaival kapcsolatos, a beszállítási szerződés 8.1. pontjában foglaltaknak megfelelő jegyzőkönyv felvételére egyetlen alkalommal sem került sor.

Felperes véleménye szerint egyértelműen megállapítható, hogy szerződésszerűen teljesített, ezzel szemben alperes nem bizonyította azt, hogy a rendkívüli felmondást megalapozó minőségi vagy mennyiségi hiba lett volna a felperesi szállítmányokban. Ennek bizonyítására az alperes által csatolt

okiratok, belső feljegyzések, fotók, illetve az alperesi állítás szerint a kifogásolt szállítmányokból alperes által vett minták nem alkalmasak. Az alperesi állításokat alátámasztó bizonyítékként a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény sem értékelhető, az abban foglaltakkal szemben ugyanis okiratokkal bizonyított, hogy a felek között volt megállapodás abban a kérdésben, hogy felperes a kölcsönösen elfogadott standard szerinti minőségben szállít.

A jogellenes alperesi felmondás következtében felperesnek fel kellett mondania az alperessel 2010. és 2011. évre létrejött szállítási keretszerződések teljesítése érdekében török beszállítójával kötött szerződését. Ebből eredően 100.000 euró kár érte, mert ilyen összegű kötbért kellett fizetnie beszállítójának, amely kötelezettségének a csatolt okiratokból megállapíthatóan eleget tett. A felperesi károsodás az alperesi jogellenes felmondással keletkezett, így a kártérítés után alperest a késedelmi kamatfizetési kötelezettség 2010. július 24. napjától terheli. Felperes továbbá állította, a károsodás bekövetkeztét nem tudta elhárítani, kárenyhítésre nem volt lehetősége.

A vételár megfizetése iránt előterjesztett kereseti kérelmével összefüggésben felperes arra hivatkozott, a teljesített szállítmányokról kiállított számláit alperes csak késedelmesen egyenlítette ki, a 32.500 euró összegű számlát a 2010. június 20-i esedékesség helyett csak 2010. július 19-én, a 2.146.875 forint összegű számlát a 2010. július 23-i fizetési határidő helyett csak 2010. október 20-án, míg a 18.850 euró összegű számla kiegyenlítésére a 2010. július 23-i fizetési határidő helyett csak 2010. november 23-án került sor. E fizetési késedelemmel összefüggésben alperesnek a mellékelt számításnak megfelelően a kereseti kérelem szerinti késedelmi kamat fizetési kötelezettsége merült fel, amely után a beszállítói szerződésben meghatározott mértékű késedelmi kamatot tartozik megfizetni.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összepszerűségét egyaránt vitatva.

A kártérítési igényre nézve állította, a peres felek közötti tartós szerződéses jogviszony keretében felperes az alperes főtevékenységét jelentő marcipán gyártás legfőbb alapanyagát, a mandulát szállította. E szerződéses jogviszony keretében alperes kezdettől olyan minőségű mandulára tartott igényt, amelyben a héjjal szennyezett szemek aránya a lehető legkevesebb, 1 % alatti, amint az ..., az alperes többségi tulajdonosa tanúvallomásából megállapítható. Azt, hogy felperes héjmaradványtól mentes alapanyagot volt köteles szállítani, a felek között a szerződéses együttműködés során kialakult gyakorlat bizonyítja. A felperes által hivatkozott amerikai standard a felek szerződéses jogviszonyában nem volt irányadó, ami a bizonyítékok alapján ugyancsak egyértelműen megállapítható, különös tekintettel ..., valamint ... alperesi élelmiszer biztonsági vezető tanúvallomásában foglaltakra.

A felperessel szemben mindeddig semmiféle minőségi kifogás nem volt, a 2010. május 21-én átvett szállítmány azonban nem felelt meg az alperes által elvárt és korábban több mint egy évtizeden keresztül szállított minőségnek.

Bizonyítást nyert a per során az is, hogy az e szállítmánnyal kapcsolatos alperesi minőségi kifogást felperes nem utasította el. Anélkül, hogy arra hivatkozott volna, hogy a kifogás előterjesztésére nem a beszállítói szerződés 8.1. pontja szerint került sor, a felperes ügyvezetője azonnal személyes egyeztetést folytatott az alperessel, amelynek során azt vállalta, hogy az alperes által elvártnak megfelelő minőségű, az általa bemutatott mintának megfelelő alapanyagot szállít a jövőben. A felperes ügyvezetőjének ez az eljárása ráutaló magatartásként az alperesi minőségi kifogás elismerésének értékelendő. Arra tekintettel továbbá, hogy a felperes maga sem követelte meg a szerződésben meghatározott kifogásolási rend betartását utóbb már annak elmaradására a Ptk. 4. § (4) bekezdésére figyelemmel alappal nem hivatkozhat.

Semmi nem támasztja alá azon felperesi állítást, hogy 2010 júniusában a felek a 2010 májusa előtt szállítottnál jobb minőségű mandula szállításában állapodtak volna meg. Alperes továbbra is csak azt a minőséget kérte, amit korábban több mint egy évtizeden keresztül kapott. Mindezekre

tekintettel megalapozatlanul hivatkozik felperes az alperesi felmondás jogellenességére. A felperesi szállítások tekintetében ugyanis súlyos és visszatérően ismétlődő minőségi hibák voltak. Azt, hogy a 2010. májusi, majd pedig a 2010. július 16-i szállítmány nem felelt meg a kölcsönösen elfogadott minőségnek, a rendelkezésre álló adatok, a perben beszerezett igazságügyi szakértői vélemény is egyértelműen bizonyítják. A felperes olyan súlyosan szerződésszegő magatartást tanúsított, amely alapul szolgált a szerződés rendkívüli felmondására.

A felperesi kárigény azért is megalapozatlan, mert a kárösszecszerűsége is aggályos a rendelkezésre álló adatok alapján. Továbbá felperes nem tett eleget kárenyhítési kötelezettségének, lehetősége lett volna ugyanis arra, hogy a már megrendelt árut csökkentett áron értékesítse, figyelemmel arra is, hogy ebben az időszakban a világpiaci árak már növekedtek.

A mintavétel reprezentativitásával kapcsolatos felperesi kifogással szemben alperes azt hangsúlyozta, a felperes által hivatkozott EU rendelet a perbeli nem toxikus szennyeződésekre nem irányadó.

A vételár megfizetése címén előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában alperes a számlák késedelmes kiegyenlítését nem vitatta, ugyanakkor hangsúlyozta, ennek oka a felperesi szerződésszegés, „késedelem” volt, az pedig a szerződésszerű teljesítés kapcsán megelőzi az alperesi késedelmet. Alperesi késedelem hiányában a felperes késedelmi kamatigénye megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság 2015. szeptember 30-án meghozott 9.G.40.437/2012/65. számú ítéletével a keresetet elutasította, felperest az alperes részére 1.645.600 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az igazságügyi szakértő szakvéleményét ítélkezése alapjául elfogadva, azt a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint az okirati bizonyítékokkal és a tanúvallomásokkal összevetve, azokkal együttesen értékelve tényként állapította meg, hogy a peres felek a közöttük létrejött szerződésekben az alperes által szállítandó blans mandula tekintetében sem az elfogadható minőség fogalmát, sem a minőség meghatározásának módját nem határozták meg. A héj nélküli mandulára vonatkozóan sem hazai, sem EU-s szabvány nem létezik, az amerikai szabványok, vagy testületek, esetleg szakmai tömörülések, vállalatok nem kötelező előírásai pedig kizárólag a felek közös megegyezése alapján jelenthetnék a minőség megítélésének alapját. Ezért arra, hogy a felek szerződéses jogviszonyában mi volt az alperes által megrendelt, a szolgáltatás rendeltetésére figyelemmel elvárt minőségű alapanyag, a felek által kölcsönösen elfogadott, ún. szokásos teljesítési gyakorlatból lehetett következtetni. Abból kellett kiindulni, hogy a felperestől megrendelt alapanyagot alperes marcipán gyártásához kívánta beszerezni, a marcipán gyártásához pedig mindenképpen magbél héjától megfosztott mandulabél alapanyag szükséges. A tanúvallomásokból megállapíthatóan felperes előtt is ismert volt, hogy az elvárt minőség a teljesen tiszta, héj nélküli, szennyeződéstől és penészedéstől mentes terméket jelentette, ami az alacsony héj tartalmat feltételezte. Az alperes élelmiszerbiztonsági vezetője, ... tanúvallomása alapján az is megállapítható volt, hogy a perbeli esetet megelőzően a felek közötti együttműködés kezdeteitől egy alkalommal sem volt olyan szállítás, amely ne felelt volna meg a héjmaradvány még elfogadott arányát 1%-ban meghatározó tisztasági követelménynek és amit emiatt az alperes visszautasított volna.

Az is megállapítható volt, hogy alperes a 2010. „május elején” leszállított áru tekintetében élt minőségi kifogással, az csak a 2010. május 31-ei kifogás közzlése után, a június 6-áig zajló átválogatást követően és csak részben volt felhasználható. Az okirati bizonyítékok, az alperes gyakorlata, valamint az alperes többségi tulajdonosa, ... vallomása alapján egyértelműen megállapítható volt ugyanis, hogy ennek a szállítmánynak a minősége a héjmaradványok miatt nem felelhetett meg. Az alperesi kifogás közzlését követően ezért felperes jogos ok nélkül tagadta meg a kicserélését. Az a körülmény, hogy a hibás résztől megtisztított árut alperes utóbb felhasználta, nem változtat a felperesi hibás teljesítés tényén.

Az is megállapítható, hogy a 2010. májusi szállítmánnyal kapcsolatos egyeztetés során alperes a megelőző időszakban szállítottal megegyező minőségű olyan áru szolgáltatására tartott igényt, amelyben nincs 5 %-os héjmaradvány. Az egyeztetésen olyan megállapodás született, hogy felperes az alperesi elvárásoknak megfelelő, legfeljebb 1 % héjmaradványt tartalmazó mintát mutat be és elfogadása esetén annak megfelelő minőséget szállít.

A fentiekén túl a 2010. július 16-ai szállítmány minősége sem volt az alperes által elfogadható. Kétségtelen, hogy a 2010. július 14-ei rendelésre – alperes által sem vitatottan – soron kívül került sor. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy alperesnek azért is volt azonnal szüksége az árura, mert az általa kifogásolt minőségű májusi szállítás miatt nem állt rendelkezésére megfelelő mennyiségű alapanyag, továbbá, hogy a 2010. július 21-én érkezett szállítmányban részben az előző alkalommal visszaküldött, a korábbi minőségi kifogás tárgyát képező alapanyagok voltak, amit alperes – élelmiszer-biztonsági vezetőjének tanúvallomásából megállapíthatóan – azért nem küldött vissza azonnal, mert még nem tudta lesz-e elégséges alapanyaga a termeléshez, ugyanakkor tisztítás után a leszállított árumennyiséget fel lehetett használni, mivel a szennyeződés élelmiszer-biztonsági szempontból nem jelentett veszélyt.

Mindezek következtében állt elő az a helyzet, hogy az alapanyag hiány miatt az alperes az alapanyag biztosítására irányuló újabb kéréssel fordult felpereshez, ami ugyanakkor nem eredményezhette azt, hogy a felperesi hibás teljesítés miatti minőségi kifogásra alapítottan alperes utóbb ne élhetett volna a szerződés alapján őt megillető rendkívüli felmondás jogával. A perben rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá azt a felperesi előadást, hogy a felmondás alapjául szolgáló minőségi kifogást alperes csak utólag, a rendkívüli felmondást követően közölte volna.

Mindezekre figyelemmel a felperes hibásan teljesített, amely hibás teljesítésre tekintettel a szerződés rendelkezései alapján alperes jogszerűen élt a rendkívüli felmondás jogával. A felmondást nem teszi jogszerűtlenné az a körülmény, hogy azt megelőzően a felek között nem került sor egy közösen felvett jegyzőkönyvben rögzített formális egyeztetésre. Az a tény, hogy nem készült jegyzőkönyv a bejelentett alperesi kifogásról, nem járhat azzal a következménnyel, hogy a kifogásra alapítva alperes ne gyakorolhatta volna azonnali hatályú felmondási jogát. A szerződösszegésre alapított felperesi kártérítési igény ezért megalapozatlan.

Az alperesi felmondás megszüntette a szerződést, erre tekintettel alperes az 1952. évi IV. törvény (Ptk.) 319. § (2) bekezdése értelmében a megszűnés előtt nyújtott szolgáltatások értékét tartozott megfizetni a felperesnek. Ugyanakkor a szerződés alapján alperest megillette az a jog, hogy mindaddig ne fizesse ki a beszállított áru ellenértékét, amíg az azzal kapcsolatos kifogást a felek írásbeli megállapodásukkal nem rendezik. Erre figyelemmel a 2010. májusi felperesi szolgáltatásokat érintő kifogása írásbeli megállapodással történő rendezéséig felperes jogszerűen tagadta meg a szerződés teljesítése címén előterjesztett kereseti kérelem alapjául szolgáló alperesi számlák kiegyenlítését, az alperes terhére ily módon fizetési késedelem nem volt megállapítható. Ezért a kereset ebben a részében is megalapozatlan.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan – arra az esetre, ha elsődleges fellebbezési kérelme nem vezetne eredményre – a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

A fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen, iratellenesen és hiányosan állapította meg, így abból szükségképpen téves jogi következtetést vonva utasította el a keresetet.

Az okirati bizonyítékok, továbbá ... tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 2005. március 23-ai beszállítói szerződés és a 2009. április 14-ei szállítási keretszerződés alapján felperes a mindkét fél által ismert és kölcsönösen elfogadott USA minőségi ajánlás

háttérdokumentációját képező standardnak megfelelő minőségű olyan mandulát tartozott szállítani, amelynél a héjmaradvány a teljes leszállított tétel maximum 6%-a. Iratellenesen tartalmazza ezért az ítélet indokolása – részben a perbeli szakvélemény e körben ugyancsak iratellenes megállapítását elfogadva – azt, hogy a minőséget a felek a szerződésükben nem határozták meg.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a szakvéleményt ítélezése alapjául elfogadva, az alperes állítása szerint a 2010 májusában leszállított áruból vett mintát reprezentatívnak tekintette annak ellenére, hogy a mintavételről nem készült jegyzőkönyv. Nem csak az nem állapítható meg, hogy az adott minta honnan származik, de a mintavétel módja, ideje sem, az a felperes távollétében történt, arról nem is értesítették. Az alperesi minta azért sem lehet reprezentatív, mert a mintavétel nem felel meg az Európai Bizottság 178/2010/EU rendelete reprezentatív mintavétel módjára vonatkozó előírásainak. Egyébként szakvéleménye 3. oldalán maga a kirendelt igazságügyi szakértő is rögzíti, nem állapítható meg, hogy az adott minta mekkora mennyiségben és módon került kivételre.

Az ítélet azon ténymegállapítása is nyilvánvalóan téves, hogy amennyiben héjmaradvány került az alapanyagba, akkor a késztermék jelentős minőségromlása következhetett be. Maga a szakértői vélemény is azt rögzíti ugyanis, hogy egyetlen szabvány sem minősíti a marcipángyártásra alkalmas mandulát, a marcipángyártásra való alkalmasságot a marcipángyártók gyakorlata mutatja meg. Erre tekintettel pedig abból, hogy az alapanyagba héjmaradvány kerül, nem szükségképpen következik a késztermék jelentős minőségromlása.

Iratellenes az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítása is, hogy az alperesi rendkívüli felmondás alapjául a 2010. májusi szállítmány nem megfelelő minősége szolgált, továbbá, hogy a felmondásban megjelölt okok valósak, a felmondást megalapozzák, nem volt megállapítható, hogy a felmondás alapjául szolgáló minőségi kifogást alperes csak utólag, a felmondást követően közölte volna a felperessel.

A felmondásban alperes egyrészt arra hivatkozik, hogy 2010 folyamán több esetben a leszállított mandula minőségben nem felelt meg a felek megállapodásának és minőségi elvárásainak, ugyanakkor a felmondásban sem a májusi szállítmány, sem az azzal kapcsolatos minőségi kifogás nem szerepel. Azt, hogy a szállítás minősége több alkalommal ne lett volna megfelelő, önmagában ... tanúvallomása cáfolja, amely szerint 1996 óta egy kivétellel nem volt olyan szállítmány, amit a héjtartalom miatt alperes visszautasított volna. E tanúvallomásra figyelemmel az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítása is teljességgel megalapozatlan, hogy a július 16-ai szállítmány minősége sem volt elfogadott. Azt pedig, hogy az alperes a 2010. májusi szállítmány hibájára tekintettel mondta volna fel a szerződést, ... tanúvallomása cáfolja, amely szerint e szállítmány hibájával kapcsolatban semmilyen igényt nem fogalmaztak meg.

Felperes véleménye szerint az is nyilvánvaló, hogy amennyiben alperesnek problémája lett volna a 2010. májusi szállítmány minőségével, úgy 2010. június 28-án nem köt vele 2011. évre új keretszerződést.

Az elsőfokú eljárásban csatolt szállítólevelek, kimutatások alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy valótlan a felmondásban megjelölt azon ok, hogy felperes több esetben mennyiségben sem tudott eleget tenni az alperesi megrendeléseknek.

A felmondásban egyetlen konkrétumként az szerepel, hogy alperes a 2010. július 22-ei szállítmány minőségét nem találta elfogadhatónak. Ugyanakkor e szállítmányra – amint azt az elsőfokú ítélet indokolása is rögzíti – egy rendkívüli megrendelés alapján került sor, ezt alperes úgy rendelte meg, hogy tisztában volt annak minőségével, a szállítmányt korábban megtekintette és kifejezetten ennek ismeretében döntött annak megvásárlásáról, amit a felek között e-mailben folytatott levelezés anyaga bizonyít. Nyilvánvalóan iratellenesen tartalmazza ezért az ítélet indokolása azt is, hogy nem volt megállapítható, hogy ezt a szállítmányt alperes az eltérő minőségről tudva és azt elfogadva rendelte volna meg.

Az okirati bizonyítékok alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy ezzel a szállítmánnyal

összefüggésben annak 2010. július 21-ei átvételét követően felperes csak 2010. július 26-án, vagyis a rendkívüli felmondás megtörténte után négy nappal közölte minőségi kifogásait a felperessel írásban, ez a minőségi kifogás tehát semmiképpen nem alapozhatta meg az alperesi felmondást.

Egyebekben Ripka József 2010. július 26-ai leveléből az is megállapítható, hogy a leszállított tételből alperes mindössze 312 kg mandula cseréjét kérte, vagyis a szállítmány egyébként megfelelt a felperes által korábban hivatkozott USA standardnak.

Mindezek alapján nem kétséges, alperes anélkül élt a rendkívüli felmondással, hogy azt megelőzően kifogását közölte volna, illetve hogy a felmondásban annak konkrét okát megjelölte volna. Ennek következtében pedig a felmondás megalapozatlan, nem felel meg a szerződés rendelkezéseinek.

A felmondás továbbá a keretszerződés 8.1. pontjában foglaltakat is sérti, mert a felperesi kifogásról az ott előírtak szerinti jegyzőkönyv felvételére nem került sor. Tekintettel arra, hogy a minőségi kifogásolás rendjét a felek a szerződésükben szabályozták, az pedig, hogy attól eltérő gyakorlatot folytattak volna, a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, jogszabálysértően jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az alperesi minőségi kifogásról készült jegyzőkönyv hiánya nem jelenthette azt, hogy a minőségi kifogásra alapítottnak alperes utólag ne gyakorolhatta volna felmondási jogát.

A kifejtettakra tekintettel megállapítható, hogy alperes a szerződéses rendelkezéseket megsértve mondta fel azonnali hatállyal a szerződést, ezzel okozati összefüggésben felperesnek 100.000 euró kötbérfizetési kötelezettsége merült fel. A szerződésszegéssel okozott kárt az alperes köteles megfizetni.

Az is egyértelműen megállapítható, hogy alperes a neki leszállított áru ellenértékét a kiállított számlákban megjelölt határidő lejártá után, késedelmesen egyenlítette ki, így a késedelem időtartamára a szerződés szerinti késedelmi kamatfizetési kötelezettség terheli.

Felperes hangsúlyozta azt is, miután az elsőfokú ítélet jelentős mértékben olyan szakvéleményre támaszkodik, amely – különösen az alapjául szolgáló minta reprezentativitására vonatkozásában – megalapozatlan, a tényállás feltárása érdekében szükséges lehet az elsőfokú eljárás megismétlése.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

Hangsúlyozta a perbeli szerződések a felperes által szállítandó mandula minőségére nézve nem rendelkeztek, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta szakértő bevonásával azt, hogy a felperes által szállított áru alkalmas volt-e az azt alapanyagként felhasználó alperes igényeinek kielégítésére. Helytállóan tartalmazza az elsőfokú ítélet azt is, hogy a felek között a szokáson alapuló és jól bevált gazdasági kapcsolat volt, amelynek során felperes 2010 májusáig az alperesi szükségletek kielégítésére alkalmas alapanyagot szállított, annak minőségét az alperes ezért nem kifogásolta. Az aggálytalan igazságügyi szakértői vélemény alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes részéről hibás teljesítés történt. Egyebekben a mandula minőségével összefüggésben felperes azért is nyilvánvalóan megalapozatlanul hivatkozik az általa megjelölt standard felek általi kölcsönös elfogadására, mert a szerződések módosítását, kiegészítését írásbeli alakhoz kötötték, a felperes által állított tartalmú írásbeli megállapodás pedig közöttük nem jött létre.

A mintavételezéssel kapcsolatos felperesi kifogások is alaptalanok. A felperes által hivatkozott EU Rendelet nem irányadó.

Megalapozatlanul hivatkozik felperes arra is, hogy a minőségi kifogásolás rendjére vonatkozó szerződéses rendelkezéseket alperes nem tartotta be, közös jegyzőkönyv felvételére nem került sor. Annak betartását egyik fél sem tartotta szükségesnek, hiszen a szerződés szerinti eljárási rendtől eltérő alperesi hibabejelentést felperes elfogadta, annak alapján intézkedett, anélkül, hogy intézkedését a szerződésben foglaltak szerinti közös jegyzőkönyv felvételétől tette volna függővé. Mindezekre tekintettel a közös jegyzőkönyv hiányára felperes a Ptk. 4. § (4) bekezdésébe ütközően hivatkozik.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy alperes megküldte felperesnek a minőség-ellenőrzéssel kapcsolatos jegyzőkönyvet. Valószínűleg állítja felperes fellebbezésében azt is, hogy ne lett volna több szállítmány is hibás. Megállapítható, hogy a felperes által szállított áru minősége májustól kezdve romlott, emiatt a felek vezető tisztviselői az alperes telephelyén személyesen találkoztak, ennek során a minőségi kifogással felperes is egyetértett. A felmondásban közölt indokok tehát valósak, az alperesi minőségi kifogás vezetett a szerződés azonnali hatályú felmondásához.

A 2010. júliusi szállítás a felperesi előadással szemben nem soron kívüli teljesítés volt, alperes ugyanis az addig megszokott, gyártásra alkalmas, jó minőségű mandula szállítását várta, ezt azonban felperes csak magasabb áron tudta vállalni.

A felperes maga idézte elő a kereseti előadás szerinti károsodását, így annak megtérítésére megalapozatlanul tart igényt.

A fellebbezés az alábbiak szerint túlnyomórészt megalapozatlan.

A szerződésszegésből eredő kártérítési igény tekintetében az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elbírálásához szükséges tényállást feltárta és abból érdemben helytálló következtetést levonva állapította meg azt, hogy alperes a felek közötti szerződés rendelkezéseinek megfelelően, jogszerűen gyakorolta rendkívüli felmondási jogát, ezért a felperesi kártérítési igény megalapozatlan.

A peres felek közötti szerződéses jogviszony kereteit meghatározó, 2005. március 23-án megkötött beszállítói szerződés 12.3. pontja a felek bármelyikét a másik fél súlyosan szerződésszegő magatartása esetén jogosította fel azonnal hatályú, rendkívüli felmondásra, anélkül, hogy meghatározta volna a rendkívüli felmondásra alapul szolgáló súlyos szerződésszegés fogalmát, illetve tételesen, taxatív módon felsorolta volna annak eseteit.

Alperes a 2010. július 23-án kelt rendkívüli felmondásban annak tartalmából egyértelműen megállapíthatóan a felmondás alapjául szolgáló súlyos szerződésszegésként azt jelölte meg, hogy a 2010. év folyamán felperes által leszállított mandula minősége több esetben nem felelt meg a felek megegyezésének és alperes minőségi elvárásainak, továbbá felperes több esetben mennyiségben sem tudott alperes rendelkezéseinek időben eleget tenni.

Ugyanakkor a felmondólevél szerkezeti felépítéséből és tartalmából az is egyértelműen megállapítható, hogy a 2010. július 22-én érkezett szállítmány nem megfelelő minőségére alperes nem a rendkívüli felmondás indokai körében hivatkozott, arra csak mint a felmondási okok körén kívüli eső további körülményként utalt, azt is jelezve, hogy az azzal kapcsolatos jegyzőkönyvet is megküldi.

Ezért annak vizsgálata során, hogy az alperesi rendkívüli felmondás jogszerű-e, megfelel-e a beszállítási szerződés 12.3. pontjában írtaknak, annak van döntő jelentősége, hogy megállapítható-e a felmondásban állított felperesi szerződésszegés ténye (2010-ben felperes a 2010. július 21-i és 22-i szállításokat megelőzően több esetben nem a felek megállapodásának és az alperes elvárásainak megfelelő minőségű mandulát szállított, továbbá mennyiségben nem tudott az alperes rendelkezéseinek időben eleget tenni.), amennyiben igen, úgy az a rendkívüli felmondásra alapul szolgáló súlyos szerződésszegésnek minősül-e.

A Ptk. 277. § (1) bekezdése a szerződések tartalmuknak megfelelő, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választás szerinti teljesítését írja elő. Azt is kimondja, a szolgáltatásnak a teljesítés időpontjában alkalmasnak kell lennie azokra a célokra, amelyekre más, azonos fajtájú szolgáltatásokat rendszerint használnak [a) pont]; rendelkeznie kell azzal a minőséggel, amely azonos fajtájú szolgáltatásoknál szokásos, és amelyet a jogosult elvárhat,

figyelembe véve a szolgáltatás természetét [b) pont]; alkalmasnak kell lennie a jogosult által meghatározott célra, ha azt a jogosult a szerződéskötés időpontjában a kötelezett tudomására hozta és abba a kötelezett beleegyezett. A (4) bekezdés a szerződés teljesítése során együttműködési kötelezettséget ír elő a felek számára, továbbá úgy rendelkezik, a kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. Az (5) bekezdés a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülmény tekintetében a feleket kölcsönösen terhelő tájékoztatási kötelezettségről rendelkezik.

A Ptk. 305. § (1) bekezdése szerint olyan szerződés alapján, amelyben a felek kölcsönös szolgáltatással tartoznak, a kötelezett hibásan teljesít, ha a szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. A (3) bekezdés továbbá úgy rendelkezik, a kötelezett a hibás teljesítésért felelősséggel tartozik (kellékszavatosság).

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből következően annak vizsgálatakor, hogy történt-e hibás teljesítés, a szolgáltatás szerződésben előírt, valamint jogszabályban meghatározott tulajdonságait együttesen kell figyelembe venni. Amennyiben a szolgáltatás tulajdonságairól a szerződés nem tartalmaz rendelkezést, a szolgáltatásnak a rendeltetésszerű használatra, a szerződéssel elérni kívánt célnak megfelelő felhasználásra kell alkalmasnak lennie. Hibásan teljesít a kötelezett, ha a szerződéssel elérni kívánt célnak megfelelő rendeltetésszerű használatra bármely okból nem alkalmas szolgáltatást nyújt.

A rendkívüli felmondásban állított felperesi szerződésszegés, hibás teljesítés megtörténtét vizsgálva, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelve helytállóan állapította meg azt, hogy a peres felek közötti szerződések sem a felperes által szolgáltatandó blans mandula elfogadható minőségére, sem a minőség meghatározásának módjára nézve nem tartalmaztak rendelkezést, ezért arra, hogy mi volt az alperes által a szolgáltatás rendeltetésére figyelemmel elvárt minőségű alapanyag, a perbeli esetben a felek által kölcsönösen elfogadott, úgynevezett szokásos teljesítési gyakorlatból lehetett következtetni.

Tévesen és iratellenesen állítja e körben a felperesi fellebbezés azt, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok, különösen az alperesben többségi részesedéssel rendelkező ... tanúvallomása azt támasztaná alá, hogy a peres felek a felperes előadása szerinti USA standardnak megfelelő minőségű olyan mandula szolgáltatásában állapodtak meg, amelyben legfeljebb 6 % héjmaradvány megengedett. A 20. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomásában ugyanis ... a felperesi fellebbezésben kiragadottakon túl kifejezetten úgy nyilatkozott, ismerték ugyan az amerikai ajánlást, de a minőséget illetően nem azt tartották irányadónak, az alperesi felhasználási cél a legkisebb szennyeződést sem viseli el.

Akkor sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tanúvallomások alapján tényként állapította meg, hogy bár a szállítandó mandula minőségét a szerződésben nem határozták meg, a felperes előtt is ismert volt a felhasználási cél, az, hogy az általa szállított blans mandulára felperesnek marcipán gyártásához van szüksége, erre a célra pedig csakis olyan tisztított mandula felel meg, amely mentes a héjmaradványtól, illetve alacsony héjtartalmú.

Az elsőfokú ítélet indokolása helytállóan rögzíti azt is, hogy a felek közötti együttműködés kezdeteitől egészen 2010 májusáig felperes a felhasználási cél által meghatározott alperesi minőségi elvárásoknak megfelelő, legfeljebb 1 % héjmaradványt tartalmazó blans mandulát szállított. A 2010. májusi szállítmány minősége azonban nem felelt meg a korábbi évtizedes együttműködés során kölcsönösen elfogadott alperesi elvárásoknak, ami miatt alperes minőségi kifogással élt, kérte a

szállítmány cseréjét, ezt azonban felperes jogos ok nélkül megtagadta. A minőségi hibás szállítmányt alperes csak úgy tudta felhasználni, hogy átválogatta és megtisztította a hibás résztől, ez a körülmény azonban a felperesi hibás teljesítés tényét nem érinti, különös tekintettel arra is, hogy alperes a 2010. májusi szállítmánnyal kapcsolatos egyeztetés során is közölte, a korábbi éveknek megfelelő, a felperes által hivatkozott szabványnál jobb minőségű, legfeljebb 1 % héjtartalmú blans mandula szállítására tart igényt, a felek végül ennek megfelelő minőségű mandula jövőbeni szállításában állapodtak meg.

A rendelkezésre álló bizonyítékoknak megfelelően, megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy miután a felek közötti egyeztetés során létrejött megállapodás ellenére felperes a 2010. július 14-i alperesi megrendelés alapján 2010. július 16-án ismételten 5.000 kg olyan ipari blans mandulát szállított, amely nem felelt meg a minőségi követelményeknek, alperes ismételten megalapozottan élt minőségi kifogással, amely nem vezetett eredményre, a májusit követő ismételt hibás teljesítésre és eredménytelen minőségi kifogásra tekintettel felperes a beszállítói szerződés rendelkezéseinek megfelelően jogszerűen élt az azonnali hatályú felmondás jogával.

A felperesi fellebbezésben előadottakkal szemben a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény – az egyéb bizonyítékokkal együttesen értékelve – alkalmas volt annak bizonyítására, hogy a felperesi teljesítés 2010. május 21-én, majd 2010. július 16-án is hibás volt, felperes mindkét alkalommal olyan mandulát szállított, amelynek minősége nem elégítette ki a felek által kölcsönösen elfogadott, és erre tekintettel az alperes által elvárt minőségi követelményeket. Egyebekben miután a szakvéleményből egyértelműen megállapítható, hogy annak elkészítése során az alperes állítása szerint a kifogásolt szállítmányokból vett mintákat a szakértő nem vette figyelembe, e minták reprezentativitásának a perben nincs jelentősége, a mintavétel módját a Fővárosi Ítéltábla nem vizsgálta.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperesi szerződésszegés súlyának minősítése körében kiemelkedő jelentősége van annak, hogy bár a 2010. májusi szállítmánnyal kapcsolatos minőségi kifogás tárgyában folytatott egyeztetést lezáró megállapodásban felperes kifejezetten vállalta, hogy a jövőben az alperesi elvárásoknak, a felhasználási célnak megfelelő minőségű, rendeltetésszerű használatra alkalmas mandulát fog szállítani, a 2010. július 14-i alperesi megrendelést 2010. július 16-án a nála raktáron lévő, a májusi szállítmánnyal azonos, rendeltetésszerű használatra alkalmatlan minőségű mandula szállításával teljesítette anélkül, hogy azt megelőzően tájékoztatta volna alperest arról, hogy a megrendelés teljesítéséhez szükséges. korábban egyeztetett minőségű alapanyag nem áll rendelkezésére. Ezzel felperes a Ptk. 277. § (4) bekezdése szerinti együttműködési és (5) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét is megsértette, amely magatartása az eset körülményeire – különösen a májusi szállítmánnyal kapcsolatos kifogásra és az annak rendezése tárgyában született megállapodásra tekintettel – olyan súlyos szerződésszegésnek minősül, amely a beszállítói szerződés 12.3. pontjában foglaltakra figyelemmel alapul szolgált a szerződés azonnali hatályú felmondására.

E körben nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy alperes olyan nagy múltú cég, amelynek a márkanevéhez fűződő jóhírneve megőrzéséhez az is elengedhetetlenül szükséges, hogy beszállítója mindenkor megbízhatóan, fennakadás nélkül képes legyen a kiváló minőségű alperesi termékek gyártásához szükséges jó minőségű alapanyag szállítására, továbbá tartózkodjon minden olyan, az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget, valamint a jóhiszeműség és tisztesség követelményét sértő magatartástól, amely alkalmas lehet a felek szerződéses együttműködésének alapját képező bizalom megingatására.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperesi szerződésszegés súlyának értékelése körében

nincs jelentősége annak, hogy az alperes 2010. július 14-i megrendelése úgynevezett rendkívüli megrendelés volt-e vagy sem, a beszállítói szerződés 9. pontja, valamint a felek gyakorlata alapján ugyanis alperest megillette az a jog, hogy szóban vagy írásban bármikor megrendelést adjon felperesnek, és miután felperes a megrendelést „befogadta”, azt szerződésszerűen, rendeltetésszerű használatra alkalmas minőségben tartozott teljesíteni.

A rendelkezésre álló adatok alapján az is nyilvánvaló, hogy a 2010. július 16-i, alperes által megkifogásolt és a minőségi kifogás alapján felperes által haladéktalanul visszarendelt mandulát alperes utóbb csak azért rendelte meg és vette át, mert miután felperes nem tudott eleget tenni a beszállítási szerződés alapján őt terhelő kicserélési kötelezettségének, nem rendelkezett a termelés folytatásához szükséges alapanyaggal, így arra kényszerült, hogy a szerződés céljának megfelelő rendeltetésszerű használatra alkalmatlan mandulát is átvegye és azt átválogatás után, megtisztítva használja fel, ily módon csökkentve a felperesi szerződésszegés esetleges káros következményeit.

Teljes mértékben osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban a kérdésben, hogy miután a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan az alperesi minőségi kifogásokkal összefüggésben felperes sem 2010 májusában, sem 2010. július 16-án nem ragaszkodott a beszállítói szerződés 8.1. pontjában foglaltak szerinti közös jegyzőkönyv felvételéhez, önmagában a minőségi kifogás tárgyában készült jegyzőkönyv hiánya nem teszi az azonnali hatályú felmondást jogellenessé. A felmondás jogellenessége hiányában pedig helytálló a felperesi kártérítési igény elutasítása.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a beszállítói szerződés 12.2. pontja 30 napos határidővel a megrendelő alperes számára oly módon biztosítja a rendes felmondás lehetőségét, hogy ahhoz a Ptk. 381. § (1) bekezdésének diszpozitív szabályából eltérve a megrendelő kártérítési kötelezettsége helyett mindössze a szállító által a megrendelői felmondást megelőzően már megrendelt áru átvételének és vételára megfizetésének kötelezettségét fűzi. E rendelkezésből pedig az következik, hogy amennyiben az alperesi felmondás felperesi szerződésszegés hiányában rendkívüli felmondásként nem, csak rendes felmondásként lenne elfogadható, abban az esetben is felperes tartozna viselni azt a kárt, amely a török beszállító partnerével kötött hosszú távú kereskedelmi szerződés felmondásából eredően esetlegesen őt érte.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság a beszállítói szerződés 14.3. pontjának téves értelmezésével utasította el a perbeli három számla késedelmes megfizetésére alapított felperesi késedelmi kamatigényt.

A beszállítói szerződés 14.3. pontja arra az időtartamra mentesíti a megrendelő alperest a beszállított áru értékének kifizetése alól, amíg a beszállított áru reklamáció alatt áll és a reklamáció tárgyában a felek között nem született megegyezés.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a 2010. május 21-i szállítmány vonatkozásában az alperesi minőségi kifogás rendezése tárgyában a felek között legkésőbb június 10-én, vagyis az e szállítmány 32.500 euró vételára számla szerinti 2010. június 20-i esedékességi időpontját megelőzően létrejött a megállapodás, ily módon a számla esedékessége időpontjában e szállítmány nem minősült reklamáció alatt állónak, ellenértéke visszatartásának a joga ezért alperest nem illette meg.

Az is egyértelműen megállapítható, hogy a 2010. július 14-i szállítmánnyal összefüggésben felperes a 2.146.875 forint összegű számláját kizárólag az alperesi minőségi kifogással nem érintett áruk – törökmogyoró, natúr mandula és asztalt szilva – vonatkozásában állította ki, ezért a reklamációval nem érintett áruk ellenértékéről kiállított számlát alperesnek az esedékességkor ki kellett volna egyenlítenie.

Az alperes beszerzési igazgatója és a felperes kereskedelmi igazgatója közötti egyeztetés alapján a

2010. július 21-én és 22-én kiszállított 5.200 kg blans mandula minőségével az alperes a megrendeléskor tisztában volt, így azt utóbb már megalapozottan nem tehetné vitássá, erre tekintettel a beszállítói szerződés 14.3. pontja alapján e szállítmány ellenértékének a számla szerinti esedékességekori kifizetését sem tagadta meg jogszerűen.

Az alperes ellenkérelmében a felperesi késedelmi kamatigény összecszerűségét csak általánosságban vitatta anélkül, hogy kifogásait alátámasztó álláspontját kifejtette volna, illetve számításokkal támasztotta volna alá. A Fővárosi Ítéltábla ezért a tőkésített késedelmi kamatkövetelések vonatkozásában a felperesi számítást elfogadta, a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját azonban a számlák esedékességét követő naptól mint a késedelembe esés időpontjától állapította meg. Arra figyelemmel továbbá, hogy a beszállítói szerződés nem fix, hanem a jegybanki alapkamat + 7 % mértékű késedelmi kamatot állapít meg, a jegybanki alapkamat pedig változik, a Fővárosi Ítéltábla alperest a tőkésített késedelmi kamatkövetelés után a jegybanki alapkamat + 7 %-ának megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére kötelezte azzal, hogy az euróban meghatározott marasztalási összegek vonatkozásában a jegybanki alapkamat helyett az ... (...) irányadó kamataát vette figyelembe.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján kisebb részben, a késedelmi kamat megfizetésére irányuló igény tekintetében a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

A felperesi fellebbezés a pertárgyértékéhez viszonyítva olyan elenyésző mértékben vezetett eredményre, hogy az a pernyertesség-pervesztesség arányát gyakorlatilag nem érintette, így a túlnyomórészt pervesztesnek minősülő felperes az elsőfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően köteles a perköltséget viselni.

Miután a felperesi fellebbezés túlnyomórészt megalapozatlannak bizonyult, a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

, 2016. július 5.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr.
bíró